

ת"פ 32581/06/20 - מדינת ישראל נגד טאהר חאסקיה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 32581-06-20 מדינת ישראל נ' חאסקיה (עציר)

בפני
כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

טאהר חאסקיה (עציר)

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ושיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

הסדר זה הגיע אמנם לאחר שמיעת חלק מן ההוכחות בתיק, אלא שמשמיעת ההוכחות עלה כי אין לייחס לנאשם את מרבית העבירות שיוחסו לו בכתב האישום המקורי (קשירת קשר לפשע, שינוי זהות של רכב ושתי עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות) ואכן אלה לא מצאו מקומן בכתב האישום המתוקן.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם ואיסלאם מנצור (להלן: "איסלאם") חברים.

עובר לתאריך 16.5.20 תכנן איסלאם לבצע ירי באזור הצפוני של טירה לעבר יעד בלתי ידוע.

באותו יום, לאחר חצות, לבקשתו של איסלאם, הגיע הנאשם עם רכב המזדה המצוי בבעלותו לביתו של איסלאם בשדה ופגש באיסלאם.

השניים הותירו את מכשירי הטלפון שלהם בסמוך לבית בשדה ושלא בנוכחות הנאשם, איסלאם שינה את מספרי הרישוי בלוחיות הקדמית והאחורית של רכב המזדה, באמצעות סרט דביק, ועדכן את הנאשם.

בהמשך, הצטייד איסלאם בכלי נשק דמוי רובה סער M16 עם כוונת לייזר ושתי מחסניות תואמות מלאות בכדורים תואמים, חזר למקום בו שהה הנאשם והשניים נסעו ביחד עם כלי הנשק ברכב המזדה.

איסלאם והנאשם לבשו מעילים כהים, עטו מסכות סקי על ראשם ופניהם וכפפות על ידיהם. הנאשם עשה כן לבקשתו של איסלאם.

בסמוך לאחר מכן, נהג הנאשם ברכב המזדה כשאיסלאם לצדו והשניים נשאו והובילו ברכב את הנשק.

הנאשם ואיסלאם נסעו לעבר הבתים הסמוכים לשטח חקלאי לצורך מימוש תכנית הירי של איסלאם.

באותה עת, צוות בילוש מתחנת משטרת טירה סייר באזור הצפוני עם רכב משטרה מוסווה. בשעה 1:23 קיבל הצוות דיווח על כך שנשמעו קולות ירי באזור הצפוני, הצוות הבחין ברכב המזדה כשהוא נוסע במהירות בדרך עפר ונסע אחריו עם רכב הבילוש.

הנאשם המשיך בנסיעה ועצר בצמוד לגדר אחד הבתים כאשר חזית הרכב פונה לדרך העפר לצורך מימוש תכנית הירי.

בסמוך לאחר מכן הגיע הצוות למקום ועצר את רכב הבילוש כשחזיתו במרחק מספר מטרים מול חזית רכב המזדה. כאשר הבחין הנאשם ברכב הבילוש, הבין מיד שמדובר בשוטרים ועל כן הסיר את המסכה מעל פניו וראשו.

השוטרים הבחינו באיסלאם במושב הנוסע כשהוא רעול פנים, השוטר אלירן ירד מרכב הבילוש כשהוא אוחז פנס בידו והתקדם לעבר רכב המזדה, במקביל יצא השוטר רון מרכב הבילוש ורץ לכיוון המזדה. או אז יצא איסלאם מן הרכב עם הנשק טעון ודרך בידו, ולמרות שאחד השוטרים צעק "עצור", ירה איסלאם מספר כדורים לעבר השוטר רון ממרחק קצר, בכוונה לגרום למותו. כתוצאה מן הירי נפגע רון בידו ונסוג לאחור לתפוס מחסה.

בתגובה הוציא אלירן את אקדחו האישי וירה לעבר איסלאם. או אז ירה איסלאם מספר כדורים ממרחק קצר לעבר אלירן בכוונה לגרום למותו.

אלירן נפגע בידו הימנית ונפל ארצה, חרף זאת המשיך איסלאם לירות עוד מספר כדורים ממרחק קצר לעבר אלירן בכוונה לגרום למותו ופגע בראשו של אלירן.

איסלאם חדל מהירי רק לאחר שרוקן את מחסנית הנשק ובסך הכל ירה לעבר רון ואלירן 14 כדורים.

בסמוך לאחר מכן נמלט הנאשם עם רכב המזדה מהמקום ואיסלאם נמלט בריצה עם הנשק בידו והשליכו במהלך מנוסתו.

רון ושוטר נוסף - עמיר - הוציאו אקדחיהם במטרה לרדוף אחרי איסלאם והנאשם אך אלירן צעק לעברם כי נפגע

ומשום כך התפנו לטפל בו ולפנותו לקבלת טיפול רפואי.

רון נחבל חבלה חמורה בידו, נותרו בה רסיסי ירי ותפקודה התקין נפגע, הוא אושפז למשך 4 ימים ונזקק להמשך טיפול.

כתוצאה מהירי שביצע איסלאם, נגרמו לאלירן מספר פגיעות ירי בראשו, נשקפה סכנה לחייו והוא נזקק לניתוח ראש דחוף.

לאחר הניתוח נותר במוחו רסיס ירי בשל הסכנה הכרוכה בהוצאתו, הוא נזקק לאשפוז במספר מחלקות וביום הגשת כתב האישום היה מאושפז בבית החולים "לוינסטין" לצורך שיקום. חומרת והיקף פגיעותיו טרם התבררו לעת הגשת כתב האישום. בנוסף נגרם לאלירן שבר בידו הימנית.

במהלך הבריחה נפגשו הנאשם ואיסלאם והשניים ברחו לבית הוריו של איסלאם שם שרפו את בגדיהם והתקלחו.

בהמשך נסעו הנאשם ואיסלאם לבית בשדה ולקחו את מכשירי הטלפון שלהם, ומשהבחין הנאשם שאחותו התקשרה אליו מספר פעמים במהלך הלילה, התקשר אליה ואמר לה שרכבו נגנב והוא בדרכו הביתה.

סמוך לאחר מכן הסיע איסלאם את הנאשם לביתו וסיכם עמו שיגיש תלונה כוזבת במשטרה על גניבת רכבו, וכן הבטיח איסלאם לנאשם כי יפצה אותו אם הנאשם "יחזיק מעמד" בחקירה במשטרה.

בהמשך מחק הנאשם ממכשיר הטלפון שלו רישומי שיחות מליל האירוע.

בשעה 05:45 הגיעו שוטרים לבית הנאשם ושאלוהו היכן נמצא רכב המזדה והנאשם טען בפניהם, בכזב, שהרכב חונה מחוץ לבית. כשהתברר לשוטרים שהרכב לא במקום, טען הנאשם בכזב כי אולי הם לקחו את הרכב.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי ותעבורתי של הנאשם.

לנאשם הרשעה אחת משנת 2013 בגין עבירה שעבר בשנת 2012, עבירה של רכישת או החזקת חלק של נשק או תחמושת בגינה נדון לשמונה חודשי מאסר ועונשים נלווים.

מטעם הנאשם הוגש אישור מנכ"ל העמותה למען נזקקים בטיירה ולפיו הנאשם מתנדב מזה מספר שנים בעמותה ומסייע באריזת מזון ומיין ירקות ופירות כהכנה למשפחות נזקקות וזאת לשביעות רצונם של האחרים.

כן הוגש מזכר מיום 21.5.20 אשר הוגש אף במהלך שמיעת ההוכחות ולפיו במהלך עימות שבוצע בין הנאשם לאיסלאם, לאחר שאיסלאם הופלל על ידי הנאשם, אמר איסלאם לנאשם בערבית "אסתנא אל ראד" - קרי: חכה לתגובה.

הוגש גם גיליון הרשעותיו של איסלאם ממנו עולה כי לאיסלאם שלוש הרשעות קודמות, האחת משנת 2010 בגין נשיאת/הובלת נשק שלא כדין בגינה נדון לעשרה חודשי מאסר, הרשעה משנת 2007 בעבירה של רכישת/החזקת נשק שלא כדין בגינה נדון לעשרה חודשי מאסר בפועל והרשעה משנת 2005 בגין עבירה משנת 2003 בה הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם ונטילת נכסים לשם סחיטה בגין נדון לששה חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הגיש את כתב האישום שהוגש כנגד איסלאם המייחס לו שתי עבירות של ניסיון רצח, קשירת קשר לפשע, נשיאת נשק ותחמושת, שינוי זהות של רכב ושיבוש מהלכי משפט. הנאשם הוא עד התביעה העיקרי בתיק זה.

הוגש מסמך ערוך על ידי רפ"ק יריב פיינברג ממפלג תשאול ימ"ר מרכז.

לאחר שב"כ הנאשם טען כי הלה מאוים בבית המעצר, פנה רפ"ק פיינברג אל חוקר מטעם משטרת ישראל המוצב בבית המעצר על מנת שזה יזמן את הנאשם ויבחן האמור. אותו חוקר שוחח עם קצין המודיעין שמסר לו שלנאשם בעיות מול אסירים, הוא הועבר לאגף אחר ואף שם היו בעיות, הנאשם הוזמן למסור עדות אך סירב למסור עדות ורק ביקש לעבור לבית סוהר אחר. הנאשם הועבר לבית סוהר אחר וצוין כי אין מידע קונקרטי לכוונות פגיעה בו.

אמו של הנאשם, הגב' נאדרה חאסקיה העידה וסיפרה שעברה לאחרונה אירוע מוחי, בעלה לאעובד משנת 2005, סובל ממחלות רבות, לרבות אסטמה קשה ובעיות בלב.

האם סיפרה שבן נוסף שלה התחיל ללמוד במכללה בנתניה, ובשל המצב הבריאותי של אבי הנאשם הפסיק ללמוד. הבת הגדולה לומדת בב"ס לאחיות, ובת נוספת לומדת באוניברסיטה הפתוחה ועובדת בקופ"ח כללית כמזכירה.

הנאשם עבד בשתי עבודות על מנת לסיים את בניית הבית שלו, הן על משאית של מחלקת התברואה בהרצליה והן כמאבטח בהרצליה. בנוסף, הנאשם התנדב בעמותות בטירה ועזר לנזקקים.

האם טענה שאיסלאם ומשפחתו מאוד אלימים, אביו של איסלאם דקר את אמו שהייתה במצב קשה, וכאשר התברר שלא מתה, דודו של איסלאם הרג אותה, בתר את גופתה והסגיר את עצמו, כל זאת כי החליטה להתחתן. יש להדגיש כי לא הובאה כל אסמכתא לעניין זה.

כן העידה שלאחר שבנה הנאשם נעצר, אמו ואחותו של איסלאם הגיעו מספר פעמים לביתה, אחותו של איסלאם אמרה שאם הנאשם יספר את האמת "זה לא יהיה טוב", שאיסלאם לא יוותר לו, שבנה "הפסיד" את החיים שלו, כל זאת בצורה מאיימת. איסלאם התקשר אליה מבית הסוהר ואמר לה לומר לנאשם שלא "יפתח עליו", שהוא לא יודע דבר,

שלא היה במקום, שהוא מקבל כדורים ושהוא משוגע ומדמיון דברים.

האם סיפרה שהמשפחה חיה בפחד, בני המשפחה חוששים להגיע לבקר, כך גם כל מכריהם, כי הם יודעים מי זה איסלאם. איסלאם שלח אל הנאשם אנשים לכלא שהכו אותו.

האם העידה שבני המשפחה לא יוצאים מהבית, ובמהלך השנים ביקשו מהנאשם שלא להכניס לביתם את איסלאם. ואכן איסלאם ובנה לא היו בקשר מספר שנים.

לדעתה, אם בנה היה מסרב לציווי של איסלאם, איסלאם היה "חופר לו בור וקובר אותו" ואף אחד לא היה יודע על כך דבר. עוד סיפרה האם כי התיק בו הורשע בנה בעבר היה בשל נשק שאיסלאם הביא לבנה ובנה נטל על עצמו את האחריות ופחד לומר כי איסלאם הוא שהביא את הנשק.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה טענה כי תיק זה מלמד על החומרה הגלומה בעבירות הנשק והנזק הרב שגלום בעבירות אלה, כאשר התוצאה הקשה של תיק זה, הפגיעה הקשה שנגרמה לשוטרים מגלמת חומרה זו.

כתב האישום תוקן לאחר שמיעת ראיות, הערות בית המשפט ולאחר ישיבת גישור.

מדובר בנשק מסוג M16 עם שתי מחסניות וכוונת, משמע- נשק התקפי.

הנזק שנגרם הוא רב, אף שלנאשם לא מיוחסת התוצאה. מאידך, אי אפשר להתעלם מהנשיאה וההובלה של הנשק במשך זמן לא מבוטל.

בעבירות הנשק, אף כשקיים "רק" נזק פוטנציאלי, ואין בהן תוצאה דרמטית, קיימת מגמה נרחבת של החמרת הענישה בפסיקה, כאשר בית המשפט מתייחס לאותו נזק פוטנציאלי לפגיעה באדם. כאן הנזק התממש.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות- הנאשם הוא זה שנהג ברכב, הוא לא הדמות הדומיננטית באירוע, הוא לא היורה, אין מחלוקת שאיסלאם הוא בעל החלק המרכזי, אך לא ניתן להתעלם מחלקו של הנאשם כאשר הוביל ונשא את הנשק החל מהצטיידות ועד לביצוע הירי.

בכל הנוגע לעבירת השיבוש, מדובר בנסיבות ברף הגבוה, הנאשם ביצע חלקן לבדו וחלקן עם איסלאם.

הוא ברח מהמקום, הלך עם איסלאם לביתו, שם שרפו את הבגדים והתקלחו, נסעו לבית הנוסף של איסלאם בשתי מכוניות, אספו את הטלפונים הניידים והנאשם מחק את שיחות הטלפון בטלפון הנייד. הנאשם מסר בתחילה גרסה שקרית למשטרה וטען טענת כזב שהרכב חונה מחוץ לבית.

לא מדובר בפעולות אקראיות אלא מתוכננות, זו אינה פעולה בודדת אלא מספר פעולות שניתן ללמוד מכתב האישום שבוצעו על פני זמן לא מבוטל, והכל כדי להתחמק מהחוק ומהמשטרה.

הערך החברתי שנפגע מעבירת הנשק הוא ביטחון הציבור ושלומם, פגיעה בגוף ובנפש, במקרה זה הסיכון התממש והתוצאות הן קשות ביותר.

באשר לעבירת השיבוש, הערך המוגן - פגיעה חמורה בערכי השלטון כאשר האינטרס הציבורי מחייב ענישה מרתיעה.

לגבי מתחם העונש ההולם, בנוגע לעבירת הנשק ולעבירת השיבוש, חומרת העבירות והנזק שנגרם, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם אחד לשתי העבירות הנע בין 36 חודשים ל - 66 חודשי מאסר.

מיקום הנאשם בתוך המתחם - ב"כ המאשימה טענה שיש לקחת בחשבון את שיתוף הפעולה של הנאשם עם צוות החקירה, אף שלא הודה בהזדמנות ראשונה, אלא כעבור מספר ימים. הנאשם הודה והפליל את איסלאם וסייע לצוות החקירה בכל שהתבקש לבצע, ויש לקחת נסיבה זו לזכותו.

באשר לטענה שהנאשם מאוים, העניין נבדק ונמצא כי אין בה ממש. עם זאת, לאחר עדותה של האם, הועברו הדברים לבדיקה.

לטעמה של ב"כ המאשימה, לשיתוף הפעולה של הנאשם והחשש הסובייקטיבי מאיסלאם אותו הפליל, צריך להיות משקל, אך המשקל צריך להיות מדוד ולא בעל בכורה, ודאי שלא צריך להוביל לתפיסת הנאשם כקורבן.

לנאשם עבר פלילי רלוונטי, הוא ריצה 8 חודשי מאסר בגין עבירה של החזקת נשק בשנת 2013.

לאור מכלול הנתונים, לרבות עברו הפלילי והצורך בהרתעת הרבים בעבירות נשק, לבטח בעת הנוכחית וכאשר מדובר במכת מדינה, יש למקם את הנאשם באמצע המתחם. כמו כן עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר על תנאי, קנס, לחלט הרכב ולפסול את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

מאחר והרכב נדרש כראייה במשפטו של איסלאם, ביקשה ב"כ המאשימה כי ככל שבית המשפט יחליט על חילוט, תתבקש עמדת הנאשם.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

ב"כ הנאשם עתר להורות על שחרורו של הנאשם לאלתר, ולקבוע שעונש המאסר של הנאשם, למעלה משמונה חודשים, הוא חמור מדי ולא מידתי בנסיבות האינדיווידואליות של תיק זה.

לטענתו, לנאשם נעשה עוול, חלק מהדברים "באשמתו", כיוון שבאותו לילה כשאיסלאם הזמין אותו אליו, הוא הלך לאיסלאם. השתלשלות החקירה בתיק והפללת הנאשם את איסלאם תביא לכך שהנאשם ומשפחתו יהיו בסכנה תמידית. הנאשם היה עד למעשים חמורים של איסלאם ובוודאי לא ראוי שיישא בעונש על מעשיו של איסלאם.

על בית המשפט לחרוג ממתחמי ענישה מטעמי צדק.

הנאשם עמד להינשא, היה מאורס, עבד בשתי עבודות ותפקד באופן חיובי.

הנאשם הוא קורבן, בחור נאיבי שפחד מאיסלאם ולא יכול היה לסרב לו. הנאשם נתון לאלימות בכלא, והוא מפחד לספר מי מאיים עליו. הוא נענש על זה שהפליל את איסלאם וסיפר את האמת. הנאשם ראה שאילסאם לא לקח אחריות ואז הודה ושיתף פעולה באופן מלא.

לנאשם לא היתה רצייה, לא הייתה לו ברירה - שכן אין ספק שאיסלאם שלט בנאשם.

להמחשה- במהלך עימות עם איסלאם, איים האחרון שיפגע בו בנוכחות קציני המשטרה שנכחו בעימות. הקצינים העידו בבית המשפט ואישרו שהם אימתו את גרסתו של הנאשם.

תיקון 113 מדבר על שיתוף הפעולה המלא בחקירות.

עבירת השיבוש היא טכנית, איסלאם הוא שהורה לנאשם לזרוק את הבגדים והנאשם נאלץ לשרוף אותם. לעבירת השיבוש אין שום משמעות עונשית.

לעניין עבירת נשיאת הנשק, אין מחלוקת שהנשק לא של הנאשם, אין מחלוקת שאיסלאם הגיע בלי נשק, איסלאם עזב את הנאשם בשדה לבד, לקח את רכבו של הנאשם, נפגש עם אדם אחר וחזר עם הנשק. הנאשם היה נתון בפחד, לא רצה שאיסלאם יכנס לרכבו עם הנשק, ולא הייתה לו דרך לברוח. כך גם לא הייתה לו שליטה בנשק, והוא לא התכוון לעשות איתו מאומה. הוא נסע ברכב כי איסלאם הורה לו לעשות כן.

הרשעתו היחידה של הנאשם בעבירת נשק היא מלפני 8 שנים, וגם בה לקח אחריות על עבירה שבוצעה למעשה על ידי

איסלאם, באשר איסלאם הוא שהביא לו את הנשק לביתו. הוא לקח אחריות אך עשה טעות. מאז הנאשם לא הסתבך עד אותו לילה .

בנסיבות חריגות אלה וכדי לעשות צדק, מתחם הענישה צריך להיות בין מספר חודשים עד עבודות שירות. מדובר בנשיאת נשק טכנית.

לנאשם פוטנציאל שיקומי, לא היה תכנון שקדם לביצוע העבירה, יש לשקול לפי סעיף 40(ט)(2), את מידת ההשפעה של האחר, ולפי סעיף 40(ט)(5) את הפחד שלו מאיסלאם.

סעיף 40(ט)(ב) מפחית ממידת אשמו של הנאשם, הוא היה בשליטתו המוחלטת של איסלאם.

בהתאם לסעיף 40(ט)(7), יש לקבוע שלנאשם לא הייתה שליטה ובהתאם לסעיף 40(ט)(9) יש העדר רצייה וקרבה לסייג לאחריות פלילית.

הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בגילו, רבה שכן הוא איבד את ארוסתו, את עבודתו ונגרמו לו נזקים שילוו אותו כל חייו על לא עוול בכפו.

הנאשם מתנדב ועוזר לנזקקים כמיטב יכולתו.

אין עילה לפסילתו מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

לעניין חילוט הרכב, הנאשם עבד וחסך כל שקל וזה לא סביר שיחלטו את רכבו.

הנאשם בדברו האחרון:

הנאשם טען שקיבל מכות בכלא והוא נתון להתעללות, באשר הוא משמש כעד תביעה.

לטענתו, הפסיד את הבחורה שהוא אוהב, את השם הטוב שבנה במשך שנים, את מקום העבודה שלו, את החופש, ואת בני משפחתו. הנאשם טען שהוא ומשפחתו חיים בפחד בגלל שהפליל את איסלאם.

הנאשם ביקש להורות על שחרורו.

פסיקה שהוצגה על ידי הצדדים לתמיכה בעמדתם העונשית:

פסיקה שהוצגה על ידי ב"כ המאשימה:

ע"פ 3336/18 **מדינת ישראל נ' סמארה** - נדון ערעור המדינה על העונש שהוטל על המשיב - 18 חודשי מאסר - לאחר שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת והחזקת תחמושת, שני כלי נשק מאולתרים מסוג תת מקלע עם מחסניות בתוכם ותחמושת רבה נוספת. למשיב היו שלוש הרשעות קודמות בעבירות דומות בגין ריצה עונשי מאסר ממושכים, כתשע שנים, אם כי דובר בעבר פלילי ישן.

בית המשפט העליון העמיד עונשו של המשיב על 24 חודשי מאסר בפועל.

באבחנה מן המקרה שלפני, דובר בשני כלי נשק והמשיב ריצה מאסרים ממושכים בגין עבירות דומות.

ע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' נבארי** נדון ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על המשיב, 27 חודשי מאסר, לאחר שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאה והובלה של נשק ובירי מנשק חם באזור מגורים. למשיב היו ארבעה הרשעות קודמות בעבירות אלימות, החזקת סכין והפרעה לשוט. כמו כן דובר במשיב לגביו ניתנה הערכת שירות המבחן כי נשקפת ממנו רמת סיכון בינונית להישנות מעשים אלימים, הוא היה מכור לאלכוהול ועונשים שהוטשו עליו בעבר לא הרתיעוהו.

ת.פ. 54607-07-19 (מחוזי ב"ש) **מדינת ישראל נ' ג'בור** הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בהחזקת נשק ואביזר נשק ונדון ל - 22 חודשי מאסר.

דובר בנשק מסוג M16 ומחסנית ריקה. לנאשם היו הרשעות קודמות, שני רישומים מבית המשפט לנוער שהתיישנו והרשעה משנת 2019 בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה. שירות המבחן הגיש תסקיר שלילי ובין השאר סבר שהחלטת הנאשם לבצע העבירה חרף סנקציות עונשיות קודמות מלמדת שלנאשם דפוסי התנהגות בעייתיים, קיים סיכון להתנהגות עוברת חוק והמליץ להטיל ענישה מוחשית שיהיה בה כדי להרתיע את הנאשם ולהציב בפניו גבולות ברורים.

בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל - 30 חודשי מאסר.

ת.פ. 7626-04-20 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' אעמר ואח'** הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקה, נשיאה והובלה של נשק, אביזרים לנשק ותחמושת לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא + 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, והחזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, נקבע מתחם ענישה לכלל העבירות הנע בין שנתיים לארבע שנות מאסר והנאשם נדון לשלוש שנות מאסר. הנאשם הגיש ערעור על חומרת העונש לבית המשפט העליון שטרם נדון.

פסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם:

ע"פ 4460/11 **מדינת ישראל נ' פאיד** המשיב הודה במסגרת הסדר טיעון במספר עבירות של נשיאת נשק ותחמושת

שלא כדין לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, מספר עבירות של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין ועבירת יריות באזור מגורים לפי סעיף 340א לחוק העונשין.

לפי המתואר בכתב האישום, שש שנים לפני האירוע רכש המשיב אקדח מסוג F.N ושלוש מחסניות התואמות לאקדח ובהן כדורים תואמים. תמורת הרכישה שילם המשיב סכום של 16,800 ש"ח. המשיב נשא עמו והטמין בחדרו את האקדח והתחמושת. במועד שאינו ידוע הצטייד המשיב בכלי נשק נוספים, ובהם: רובה אוטומטי מאולתר מסוג "קרל גוסטב" ומחסנית תקינה תואמת, אקדח דמוי עט, 9 קופסאות של כדורים מסוג 9 מ"מ ו-2 קופסאות כדורים מסוג 5.56 מ"מ, מטען חבלה מאולתר ומחסנית ריקה אותם הטמין בחדרו. בחתונה בסמוך לביתו של המשיב שבה השתתף, נשא המשיב את האקדח והמחסנית וכן את הרובה ובמהלך החתונה ירה באמצעותם כ-50 כדורים בליבה של שכונת מגורים ביחד עם אחרים. שירות המבחן סבר כי חומרת העבירות והסיכון הנשקף להישנותן מחייבים ענישה מוחשית שתסמן גבולות התנהגות ברורים. בית המשפט גזר על המשיב 36 חודשי מאסר, מתוכם 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו והיתרה על תנאי למשך שלוש שנים מיום סיום המאסר ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ועונשו של המשיב הועמד על 24 חודשי מאסר בפועל.

יש להדגיש כי בתיק זה דובר במספר עבירות של נשיאת נשק, מספר עבירות של החזקת נשק, כל אלה לאורך תקופה וכן ירי באזור מגורים.

בע"פ 1093/15 **מדינת ישראל נ' אבו גרבייה** נדון הנאשם לאחר שהורשע בעבירות של נשיאת נשק וניסיון לתקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות ל-18 חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף שבית המשפט העליון ציין כי מדובר בעונש הנוטה באופן מובהק לקולא.

בע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** המערער הורשע בבימ"ש המחוזי, על יסוד הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, בידוי ראיות, מסירת ידיעה כוזבת ועבירות של החזקת ונשיאת נשק. בימ"ש המחוזי השית על המערער עונש של 30 חודשי מאסר, מתוכם 15 חודשי מאסר בפועל והיתרה מאסר מותנה למשך 3 שנים. לנוכח קיומם של נתונים רבים המעידים על פוטנציאל שיקומי גבוה במיוחד באופן המצדיק חריגה ממתחם העונש שנקבע, הופחת עונש המאסר בפועל והועמד על 10 חודשים חלף 15 חודשי מאסר.

בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** הורשע המשיב בעבירות של רכישת, החזקת, נשיאת והובלת נשק ותחמושת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר שניתן לריצוי בעבודות שירות ל-20 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בית המשפט העליון קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, ולנוכח פוטנציאל שיקומי גבוה הותר על כנו את העונש שגזר בית המשפט המחוזי.

בע"פ 3120/04 **מדינת ישראל נ' חזיזה** וערעור שכנגד הגיע המערער למפגש כשהוא נושא על גופו אקדח, ובעקבות קטטה שפרצה בינו לבין המתלונן, הוא שלף את האקדח וירה לעבר יריבו מספר יריות, שאחת מהן פגעה בברכו השמאלית. למערער יוחסה עבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, ולאחר שמיעתן של ראיות הצדדים, הורשע המערער בעבירה זו, ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר אותם ישא בדרך של עבודות שירות, ו-18 חודשי מאסר על-תנאי. הערעור על קולת העונש נדחה תוך ציון כי מדובר בעונש מתון ותוך הדגשה כי לזכות המערער מספר נתונים אשר מצדיקים את אי-כליאתו מחדש: אלימותו הקשה של המתלונן כלפי המערער; שהייתו של המערער במעצר במשך כ-7 חודשים שלאחריהם שהה במעצר-בית מלא תקופה נוספת של 8 חודשים; עברו הפלילי של המערער שאינו

מכביד; גילו של המערער אשר החזרתו לכלא, נזקה הצפוי גדול מהתועלת שבה.

בע"פ 2852/14 **מדינת ישראל נ' קראעין** הורשע המשיב על פי הודאתו בהובלת נשק שלא ברשות על פי דין, בהחזקת נשק שלא ברשות על פי דין, ובשיבוש מהלכי משפט. בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש מאסר בפועל בן שבעה וחצי חודשים, מאסר על תנאי של 6 חודשים וקנס בסך 2,000 ש"ח. ערעור המדינה נסב על קולת העונש.

בית המשפט העליון סבר כי אין לקבל הערעור חלף המסוכנות שהיא פועל יוצא מזמינותם של כלי נשק, אלא שגזירת הדין במקרה האינדיבידואלי היא פועל יוצא של פסיפס שיקולי ענישה, הנבחנים בכל מקרה ומקרה לגופו, כפי שנעשה גם במקרה זה לנוכח אחידות הענישה, קרי: עונשים מוסכמים שהושתו על שותפיו, הגם שהמשיב היה הדומיננטי באירועים, גילו של המשיב, עברו הנקי, הטלטלה שעבר עם מעצרו, והמלצתו החיובית של שירות המבחן.

בת.פ. 13109-06-13 (מחוזי תל אביב) **מדינת ישראל נ' אבו קישק** הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירות של סחר בנשק (אקדח הזנקה) עבירה לפי סעיף 144 (ב2) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), נשיאת נשק (אקדח הזנקה) עבירה לפי סעיף 144 (ב) סיפא לחוק.

סחר בנשק (שני רימוני גז), עבירה לפי סעיף 144 (ב2) לחוק העונשין, והחזקת נשק (שני רימוני גז) עבירה לפי סעיף 144 (א) סיפא לחוק הנ"ל.

על הנאשם הושתו 24 חודשי מאסר בפועל.

בת.פ. 15376-06-13 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נ' חלילי** הנאשם הורשע על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון בנשיאת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, במעשי פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א) לחוק ובירי באזור מגורים לפי סעיף 340א לחוק. הנאשם הגיע לרחוב מגוריו של המתלונן, כשהוא נוהג ברכב, כשהוא נושא עמו אקדח גנוב, טעון במחסנית ובה לפחות אחד-עשר כדורים. הנאשם הבחין במתלונן, חלף על פניו וביצע פניית פרסה בהמשך הרחוב. כשראה המתלונן את הרכב מבצע פניית פרסה, הוא נכנס במהירות לתוך הבית, הצטייד במקל ויצא לפתח הבית.

מיד לאחר מכן עצר הנאשם את הרכב בסמוך לבית, יצא ממנו כשהוא אוחז באקדח הגנוב ומשהבחין בכך המתלונן הוא נמלט לחצר הפנימית של הבית. הנאשם ירה אחת-עשרה יריות לעבר המתלונן, חזר לרכבו ונמלט מהמקום.

כתוצאה מהירי נפגע רכבו של אבי המתלונן, שחנה בסמוך, ונגרם לו נזק, ועל הנאשם הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל.

בת.פ. 8748-02-14 (מחוזי תל אביב) **מדינת ישראל נ' אנבאריה ואח'** הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירה של סחר בנשק (בצוותא חדא), עבירה לפי סעיף 144(ב2) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

נאשם 1 הורשע, בנוסף, גם בעבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו עבירה לפי סעיף 275 לחוק ואיומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.11.13 נפגש הנאשם 1 עם סוכן משטרת, אותו הכיר חצי שנה קודם לכן בחדר כושר. במהלך הפגישה שוחחו השניים על סוגי אקדחים והסוכן אמר לנאשם כי הוא מעוניין לרכוש אקדח עבור אדם אחר. הנאשם 1 הציע לסוכן לספק לו אקדח מסוג "גלוק" בתמורה ל- 20,000 ש"ח. בסופו של דבר מכר הנאשם לסוכן אקדח קולט. לנאשם 1 היה עבר פלילי מכביד והוא נדון ל- 38 חודשי מאסר בפועל ואילו הנאשם 2 שהורשע בעבירה של סחר בנשק בצוותא נגזר עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו.

דין והכרעה:

הערכים המוגנים הם שמירה על שלום הציבור ובטחונו ושמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על הצורך בענישה מרתיעה בעבירות נשק.

בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** נפסק על ידי כבוד השופט אלרון בהאי לישנא:

" השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית וביישובים מעורבים 28 (2018)).

על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת.

בית משפט זה לא נותר אדיש למול השימוש הגובר בנשק חם, והדגיש לא אחת את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כלפי השימוש בו לשם פתרון סכסוכים. זאת במיוחד כאשר השימוש בו נעשה בסביבת בתי מגורים. כך למשל, בעניין עמאש צוין כי:

"רבות נאמר ונכתב על הרעה החולה הפוקדת את מקומותינו ומותירה חלל והרס, היא התופעה של שימוש בנשק חם ברחובה של עיר, גם בשל סכסוכים בעיניים של מה בכך. בית משפט זה חזר והתריע מפני התפשטות התופעה, וקבע באופן ברור כי יש להילחם בה ולמגרה באופן הנחרץ ביותר" (ע"פ 32/14 עמאש נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 20 (17.9.2015); ראו גם: ע"פ 4611/18 נאסר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 5 (10.3.2019); ע"פ 5015/15 מדינת ישראל נ' ריאן, [פורסם בנבו] בפסקה 12 (29.3.2016)).

דברים אלו אף באו לידי ביטוי לאחרונה בדברי הנשיאה א' חיות בטקס פתיחת שנת המשפט הנוכחית של לשכת עורכי הדין בנצרת:

"מערכת בתי המשפט משקיעה מאמצים רבים בתחום זה, ובית המשפט העליון התווה וממשיך להתוות הלכות לאורך השנים באשר לרמת הענישה ההולמת את החומרה היתרה הגלומה בביצוע עבירות בנשק ובאשר לביטוי העונשי ההולם

המתחייב מכך".

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך.

הצורך במדיניות ענישה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשק גורר פגיעה בגוף ובנפש, וכאשר מבצעי העבירות אינם מוסרים את כלי הנשק לידי רשויות החוק - ובכך מוסיפים לפגוע בביטחון הציבור וקיים חשש תמידי לשימוש עברייני חוזר בנשק זה, כמו גם להגעתו של נשק זה לגורמים עוינים ובכללם גורמי טרור.

נמצא אפוא כי בנסיבות דהיום, ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים משימוש בו כאמצעי ליישוב סכסוכים".

יחד עם זאת, לעולם הענישה היא אינדבידואלית.

בע"פ 7100/13 סגלטיצי נ' **מדינת ישראל** נפסק על ידי כבוד השופט עמית:

"כל מקרה נבחן על פי נסיבותיו, וההבדלים בענישה נמצאים לעיתים בפרטים, ואפילו בפרטים הקטנים, כגון - מיקום הדקירה, מספר הדקירות, עומק הדקירות וסוג הסכין, האם המעשה היה מתוכנן תוך הצטיידות מראש בסכין אם לאו, האם נלוו למעשה עבירות נוספות, מצבו של קרבן הדקירה לאחר מעשה, האם העונש הושת לאחר הודאה או לאחר שמיעת ראיות במסגרת הסדר טיעון, וכיו"ב. יש להישמר אפוא מפני השוואה מיכנית של עונשים, באשר הענישה היא מלאכה של "תפירה ידנית" הכל על פי המעשה והעושה".

מתחם הענישה ההולם-

לאחר שעיינתי בפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים, סבורני כי בנסיבותיו של תיק זה, מתחם העונש ההולם לשתי העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 18 ל - 36 חודשי מאסר בפועל.

מיקומו של הנאשם במסגרת מתחם הענישה -

אין ספק כי עונש מאסר בפועל יפגע בנאשם אשר במהלך השנים האחרונות ניהל אורח חיים נורמטיבי, עבד בשתי עבודות על מנת לחסוך כסף לבניית בית לו ולארוסתו.

הנאשם, לא רק שנטל אחריות על מעשיו, אלא הוסיף וסייע בידי היחידה החוקרת להגיע אל מבצעה העיקרי של העבירה אשר גרמה לנזק חמור ביותר - פגיעה קשה בגופם של שוטרים שמילאו תפקידם.

ברם, כעולה מכתב האישום המתוקן, הנאשם לא הצטייד בנשק מראש ונקלע לסיטואציה בה איסלאם קבע עם האחר לקבל ממנו נשק ללא ידיעת הנאשם, איסלאם עזב את המקום אליו הגיע עם הנאשם, נפגש עם האחר ושב למקום בו שהה הנאשם כשהנשק בידו.

לנאשם לא היתה כל שליטה על מעשיו החמורים ביותר של איסלאם, לא כל שכן צפיות לאופן בו איסלאם יפעל, וברגע שהבין הנאשם כי אלה שהגיעו למקום הם שוטרים, הסיר את המסכה מפניו ויצא מן הרכב. שונים הדברים בכל הקשור לעבירת שיבוש מהלכי משפט, בה היתה לנאשם האפשרות לפעול באופן שונה ובניגוד לטענת ב"כ הנאשם, סבורני כי אין המדובר בעבירה "טכנית" בלבד.

לנאשם הרשעה אחת בגין עבירה של רכישת/החזקת חלק של נשק או תחמושת, עבירה משנת 2012 בגינה נדון למאסר לתקופה של שמונה חודשים.

לקולא תישקל הודאתו של הנאשם, שיתוף הפעולה עם היחידה החוקרת באופן שהביא למעצרו של איסלאם חרף חששו של הנאשם מצעד זה ומהשפעתו עליו ועל בני משפחתו והתנהלותו הנורמטיבית של הנאשם במהלך השנים האחרונות.

לנוכח האמור יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

לאור האמור הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 18 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו של הנאשם - 16.5.20.
2. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שתוך 3 שנים משחרורו ממאסר לא יבצע הנאשם עבירת נשק.
3. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שתוך 3 שנים משחרורו ממאסר לא יבצע הנאשם עבירה של שיבוש מהלכי משפט.
4. חילוט רכבו של הנאשם, רכב מסוג מזדה לנטיס מ.ר. 4197723.
5. לאור החילוט איני רואה מקום להשתת קנס על הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג אדר תשפ"א, 25 פברואר 2021, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד נעמה תור זאבי, הנאשם וב"כ עו"ד פרידה וול.